

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrader.

No. 2.

Løverdagen den 14de Januar 1860.

4de Marg.

Indhold.

Faaret. — Behandling af Meltebøg i Aarene 1854 og 1856. — Innen- og udenlandske Efterretninger.

Faaret.

(Fortsættelse fra No. 1.)

Glabbede, langbenede Faar med grov Benbygning fandtes fordom i talrige Hjorde paa Leicestershires frodige Gresgange. De lode sig ikke fede for henved tre Aar gamle, og opnaaede fire Aar gamle en Vegt af fra 30 til 36 Pund Fjerdingen. En nutildags lidet kjendt Mand begyndte med at omdanne denne feilfulde Race. Joseph Allom fra Clifton i Leicester var oprindelig Arbejder, men ved Omtanke og Ild blev han en stor Jorddyrker og udmerket Dyrætter. Hans Samtidige anerkjendte hans Fortjenester af Faareavlens Fremskridt og hans Faar bleve efter Dattidens Forholde betalte med høie Priser. Det er vor Pligt at fremheve Alloms Fortjenester, fordi de ere glemte paa Grund af Bakewells efterfølgende storartede Arbejder; thi det kan med fuld Grund siges, at Allom banede Veien for Bakewell.

Robert Bakewell fik 30 Aar gammel Eieendommen Dishley-Grange i Leicester i 1755. Hans Plan var allerede dengang lagt til en gennembrændende Forandring i de forskillige Husdyracer, og aldrig saa snart var han bleven egen Mand forend han med Iver paabegyndte at gennemføre sine Planer. Paa een Gang bestjeftegede han sig med Hestens, Hornkvegets og Faarets Foredling. Han opnaaede brillante Resultater, men af Værighed bleve dog ikke alle. Saaledes have vi ved Gjennemgaaelsen af Hornkveget seet, at Bakewells Korhornsrace efter i Begyndelsen at have gjort megen Opsigt senere blev opgivet og nesten forglemt. Men den fra Dishley udsprungne Faare-race fik en større og varigere Fremtid. Da hans nye Faar af Slagterracen blev kjendt, modtoges den med ubedt Amerkendelse og denne har uforandret vedligeholdt sig i snart et Aarhundrede. Disse Faar indtage blandt Faareracerne samme Plads som Durhamerne blandt Kvegracerne. Bakewell maatte imidlertid i Begyndelsen udholde flere Kampe, hvoraf han dog gik seierrig ud ved Hjelp af sine Kundsaber, sin Iherdighed og Snarraadighed.

Senimod 1760 begyndte man at tale om Faarehjorden paa Dishley. Udleien for de første Springbukke gik imidlertid ikke hurtig op end til 4 Spd. Allom havde fire Gange saa meget i Leie for sine. Det gjalt om at blive kjendt og dette medtog hele 20 Aar. I 1780 udleiede Bakewell en Buk for 50 Spd. for en enkelt Brunstid. I 1786 indbragte en lignende Udleie ham 1400 Spd. Liebhaberiet for hans Faar steg nu til Raferi og Galstab uden Grendser. I 1789 indbragte hans Faar ham 30,000 Spd. Folk ansaa det da for en Lykke, naar de slap med at betale 500 Spd. i Leie for en enkelt Buk i Springtiden. Bakewell havde et Aar en meget smuk Buk, som han ikke vilde leie ud paa de almindelige Betingelser. Derimod tog han 50 Spd. for hvert enkelt Faar, den bedekkede, og denne Buk indbragte ham saaledes i en enkelt Springtid 5,000 Spd. En anden Gang samtykkede han vel i at leie ud en udmerket Buk — men ligeledes for 5,000 Spd.

For Resten vilde det vel faldt enhver Anden end Bakewell vanskeligt at faa affat sin Vare med saa uhyre Fordel; thi han havde neppe sin Lige som slu og beleven Handelsmand. For at opnaa de høieste Priser for sine Bukke negtede han altid at sælge Springbukke. Skulle han sig samtidigt vaade ved Han- og Hundfaar, vilde hans Standsbrødre altfor hurtigt kommet efter ham og berøvet ham Monopolet. Kun Tomme for Tomme gav han saa at sige slip paa Dishley-blødet. Der fortælles at han for at hindre de udtjente Søer, han skulde sælge, fra at blive Kjøberne til Nytte som Voldsdyr, lod han dem først gresse paa fugtige Væder, hvor de snart paadrog sig Forraadnelsehyge. I sit første Stadium virker denne Sygdom i sin ydre eller Fremtreden ikke saaledes paa Faar som paa andre Dyr; tværtimod synes de at fedes saameget stærkere ved den. Bakewell solgte dem i rette Tid fra dette Væde, hvorfra de kun duebe som Slagt. Bilde en Dyrætter skaffe sig rent Dishleyblod, saa fik han det kun paa den allerede nevnte Maade og Betingelse.

I Slutningen af Juli eller Begyndelsen af August hvert Aar var der offentlig Dyrskue paa Dishley-Grange. Liebhaberne gjorde Bud og Budene modtoges eller affloges uden Prutting. Pen og Papir brugtes ikke ved Handlernes Afslutning; mundelig eller stilltende Overenskomst

var nok. Henimod Midten af September afsendes Springbukkene paa fjeberbelagte Bogne; og Modtageren pligtede at levere dem tilbage i forsvarelig Stand ved Decembers Begyndelse. Døde Dyret, maatte Bakewell bere Tabet. Bar Bakewell end ikke saa noie med Midlerne, hvorved han hevede sine Dyrs Ry, saa var han dog i engang affluttet Handel den strenge engelske Kjobmand, for hvem det er en Gresssag at opfylde punktligt skrevne og ufskrevne Forpligtelser.

Vi ville nu omtale Bakewells Verefsninger og Præffis, forsaavidt det er muligt, da Bakewell udførte alle sine Foretagender som Opdretter med stor Hemmelighedsfuldhed. Hans sande Fortjeneste ligger mindre i at have frembragt Dishleyracen end i den Seier det i Landvesenet vigtige Fødningspørgsmaal ved ham vandt i England. Til af en given Mængde Plantenering at udvinde den størst mulige Mængde Kjøb udfordres der Dyr, som tage hurtigt Fedt og det fremfor alt i en ung Alder. Al Føde, som paa et Slagt kun bevirker almindelig Kraftudvikling og Velvære, gaar aldeles tabt for Fødningen. Med andre og mere tekniske Ord: naar en given Mængde Foder kun frembringer Gjødsel, saa har det bragt sin Eier rent Tab. Allene da har Landmanden Profit af det opgivne Foder, naar Dyret derved iltager i Vægt. Denne ubestridelige Sandhed udtaler i og for sig, hvilken Overvegt de Racer have, som spare paa Føde og Tid for Landmanden. Bakewell var den første, som fremsatte bestemte Regler for Udvalg af Slagteveg. I sin Præffis anvendte han disse Regler i det Hele med beundringsverdige Tagt. Derfor fortjener han ogsaa at ansees for den sminkeste Opdretter, som endnu har levet.

Som Verefsning opstillede han, at der fandt den inderligste Forbindelse Sted mellem visse ydre Former og Evnen at sette Fedt, og Betingelserne for denne Forening udfandt han. Han opstillede saaledes for sig selv et Ideal af Fuldkommenhed, som tjente ham til Ledetraad ved Udvalg af Voldsdyr. Afkommet, Folk tillagde sig efter hans Dyr, opfyldte i de første Slagtfølger een af Betingelserne for at Fødning skal lønne sig, nemlig Vægt og Hurtighed i at sette Fedt. Den anden Betingelse, Tidligheden, tog det længere Tid at frembringe. Ved altid at vælge Voldsdyr inden sin egen Hjord erholdt Bakewell tilfodt Afkom, hvis Udvikling allerede var fuldendt i meget ung Alder. Et lignende System af nere Forbindelser (Indavl) frembragte stor Fasthed i Racens Karakter og samtidigen en Slags Elde for Tiden hos Dyrene, — netop hvad Bakewell vilde opnaa. Hvad der er absolut odeliggende for Hesten og for alle Arbejdsdyr, er af stor Nytte for Opdretteren af Slagt.

For at naa Maalet opofrede Bakewell sine Dyrs Størrelse og Alder for Fuldkommenhed i de ydre Former. Horden paa Dishley skilte sig snart fra Naboernes ved sin mindre Vægt, kortere og grovere Ald samt tyndere Aldpels. Disse og enkelte andre Mangler vare i den Tid Gjenstand for en meget levende Kritik, som den duelige Bakewell

i Forstningen besvarede ved at henvise til det store Antal Landmænd, som mod uhyre Betaling benyttede hans Springbukke og saaledes godkjendte hans Dyr. Senere opstillede han en Theori, som paa een Gang udtrykte hans Ringeagt for Størrelsen i Vægt og Aldpelsen. Han paastod paa det bestemteste, at Aldproduktion var uforenlig med Fedtproduktion. Nogle af hans Disciple, som drev Respekten for Mesterens Ord til det latterlige, paastode, at naar ellers alle Forhold vare lige skulde man foretrække en Dyr med elendig Aldpels for et Dyr med megen og udmærket Ald. Vildebe Folk tro, at Bakewell havde sine egne Grunde for at ringeagte saa sterkt Alden og Størrelsen, da det gjaldt for ham at skjule eller bortsnaffe for Kunderne Dishleyernes virkelige Mangler. En rig Aldpels, tilfoie de, er et Tegn paa Styrke og Herdehed, og naar Bakewells Dyr vare mangelfulde i Henseende til Aldens Mængde og Godhed, saa angiver dette et svagt Gemyt og daarlig Helbred.

Dishleyracen opveier imidlertid disse Feil ved de tvende store Egenheder, Fedeevne og Tidligheden. Erfaring har godgjort, at Racen gjør Landbruget store Tjenester. De forudoms Veicesterfaar lode sig først fede 3 eller 4 Aar gamle og veiede da 30 til 36 Z Fjerdingen. Den nye Race, som er mindre af Vægt veier kun en 24 Z Fjerdingen, men den lader sig fede allerede i det andet Aar. Saaledes kan den Gaard som for Bakewells Tid aarlig leverede 100 Slagtesaar nu levere 250. Denne betydelige Forøgelse i fede Slagt opveier langt Formindskelsen i Dyrenes Vægt og Alden. Dishleyracen er ogsaa udbredt over hele Storbritanien. En gang saa det endog ud til at den skulde fortrenge samtlige andre Racer i Landet, men dette skedde paa to alvorlige Hindringer. Dishleyfaaret behøver Fodring med godt Gress eller Hø samt Rodfrugter. Det er for svagt til ret at kunne trives under et haardere Veirigt end paa Midtenglands Sletter, hvor det er tilkommen. Paa mange Beter paa Heder og i Bjergene bringer Dishleyfaaret Tab. Dets altfor fede Kjøb er ikke afgjort og man foretrekker det saftfulde Kjøb af de sterkere Racer, som paa daarligere Beter har maattet anstrenge sig for at sanke Foden.

I Sydengland er en haardførere Race bleven dannet, som ikke giver Dishleyfaaret noget efter. Efter Strandhøiderne (south-downs) langs Kanalen, hvor den findes, kaldes den South-downsracen. John Ellman hed den første Opdretter af denne Race. I 1780 tiltraadte han som Forpagter en Eiendom, hvor han forblev i 50 Aar. Der var ingen skidten Vindesygdom bunden med Ellmans Foretagende. Hans Forsøg sked det Enhver frit at se. I Valget af Springbukke lagde han ligesaa megen Vægt paa Kraft og Sundhed som paa de ydre Former. Han fordoblede South-downsfaarets Fedeevne uden at formindste dets Kraft og Tidlighed. Springbukke tog han gjerne udenfor sin egen Hjord for ved friskt Blod at meddele Horden et sterkere Gemyt. Men dette Udvalg skede dog altid inden-

for selve Racen. Krydsninger indlob han sig aldrig paa. Efter Ellman, som døde i 1832 agtet og savnet af sine Medborgere, vedblev South-downsfaaret at forbedre sig. Blandt Dybbettere, som have opnaaet de skønneste Resultater, kan nevnes Hertugen af Richmond og fremfor Alle Jonas Webb, hvis udmærkede Hjord hvert Aar gaar af med de af det kongelige Selskab for Englands Jordbrug udsatte Premier. De moderne South-downs tiltage daglig i Folks gode Dømmene. Under et tørt Klima og paa let Jordbund foretrakkes de nu i England for Dishleyerne.

Af andre Racers, som hver i sin Egn staa særdeles høit, maa nevnes Cheviotsfaaret og Sorthoderne (black faces), begge i Skotland. Dishley, South-down, Cheviot og Sorthoderne maa saaledes opstilles som Storbritanniens 4 Hovedracer. Hver af dem har sine seregne Egenstaber, som gjør dem udmærkede for sin Egn. Saaledes passe de dorste Dishleyfaar paa de fede Havnegange og for rigelig Vinterfodring. De livligere South-downs for et mindre fugtigt Klima og mindre gresssterke Veter. Det sterke Cheviotsfaar udholder igjen et haardere Klima, som vilde drebe de foregaaende 2 Racers, og de vilde Sorthoder, som ere tarveligt af dem alle, kan leve som Vilddyr paa Heder og paa Bjergene, hvor Neringen er saa knap, at deres Kjød af Føden, de opsøge, faa Vilddyrsmag.

Foruden disse 4 Hovedracer nevnes der endnu 15 til 20 andre, hvoraf de fleste fortjene at omtales, men ved Inddelingen af dem i Klasser kommer man straks i Forlegenhed med, hvilket Adskillelsesmerke man skal gaa ud fra ved Inddelingen. Uldpelsen, den større eller mindre Fedevne, Ltbligmodenhed, ydre Merker saasom Horn eller Mangel af Horn, Hovedets eller Føddernes Farve, Kjødets Bestaaffenhed, Jordbundens eller Klimaets Bestaaffenhed, o. s. v. — alle disse Ting kunne vere Skillemærker. Vi have imidlertid valgt Uldens Lengde som Klassemerke, og begynde nu efter dette Delingsmerke med de languldede Racers.

Dishleyracen*) benevnes ogsaa Nyleicester- eller Leicesterracen. Merker: Lidet Hoved, aabent mildt Dyr, tilbagestaaende Øren, tynd Hals ved Hovedet men gradvis tiltagende i Tykkelse ligetil Bogerne, vidt Bryst, fuldkommen lige Ryg fra Hovedet til Halen, korte Fødder, lidet udviklet Benbygning. Dyrene fedes let og allerede i det andet Aar. Fjerdingen veter en 24 \mathcal{F} . Fedtmassen ansetter sig paa de ydre Dele, hvorimod der bliver lidet Talg. Ulden er $5\frac{1}{2}$ til lidt over 7 Tommer lang. Som alle Slageracer er Dishleyfaaret utaaligt, Soierne ere mindre frugtbare og saa daarlige til at give Melk, at de have vanskeligt for at nere sine Lam. Det uførelde Dishleyfaar gav 10 til 12 \mathcal{F} Uld men den nye Race kun 6 til 8 \mathcal{F} . Det er almindeligt antaget, at et stort men daarligt proportioneret Dyr ofte profiterer mindre af det samme Foder end 2 smaa men vel proportionerede Dyr gjøre. For

enhver Race er det vanskeligt at fastsette den rette Middelsstørrelse, men praktiske Folk anse Bawell for at have fundet den, og hans Dishleyers mindre Vægt fremfor de gamle Faars er saaledes en Fordel og ikke en Mangel. En virkelig Mangel ved Kjødet er det derimod at det ikke er rigtigt velsmagende. Den samme Væbredelse møde her Bawell som vi have seet ved hans Hornfveg (Langhornracen). Ikke desto mindre er Dishleyfaaret almindeligt udbredt og kun de magre Veter, Hederne og Bjergene har sat det en Ørendse. Dishleyfaaret tjener som Typus paa udmærkede Former, og da det hyppigst er benyttet til Blanding med andre Racers, komme vi oftere tilbage til det. (Fortsættes.)

Behandling af Melkekvæg i Narene 1854—56.

(Uddrag af en Afhandling af E. Horsfall i det engelske Agerdyrkningselskabs Journal, 1856, 1ste Del.)

Efter paalidlige Folks Paastand vil et Stykke Kvæg af Middelsstørrelse og uden anden Afbenyttelse vedligeholde sin Vægt og Foderstand, naar det daglig faar 109 Pd. Rotabaga, foruden en ringe Mængde Halm. Erfaring fra Distriktet Craven i Yorkshire, hvor Enghe er Hovedfoderet om Vinteren, viser, at saadan Kvæg vedligeholder sin Foderstand ved 19 Pd. Enghe daglig pr. Hoved. Disse respective Kvantiteter Turnips og Hø svare meget nøie til deres nærende Egenstaber; de indeholde meget nær den samme Mængde Eggehvitestof, Stivelse, Sukker o. s. v. og ligeledes Fosforsyre. Af Dlie, en vigtig Bestanddel, især for Melkekvæg, indeholder det anførte Quantum Enghe mere end Rotabaga. Naar vi give Melkekvæget af Middelsstørrelse ovennævnte Foderarter og Kvantiteter, ville de tabe betydeligt i Huld. Dette forklæres let deraf, at vi finde deres Melk rig paa Stoffer, som tjene til deres Opbold, naar de ikke melke, og som de nu afgive med Melken.

I Nærheden af Byer, hvor Meieri-Udbyttet affattes som nyfået Melk, og hvor det er Op-gaven at tilveiebringe den størst mulige Mængde, som oftest med altfor lidet Hensyn til Kvaliteten, er det sædvanlig Præcis, at købe Kalvekjøer; saadanne Folk tage meget Hensyn til Køens Huld; ved den forholdsvis høie Pris, de give for Dyr, der ere vel forsynede med Kjød og Fedt, vise de, at Huldet har ligesaa meget Værd for dem som for Slagteren; de betragte Fedmen som Materiale for deres Diæte; de vælge Foderet mere med Hensyn til Melkens Kvantitet end til dens Kvalitet og agte kun lidet paa, om de vedligeholde Dyrets Huld. Med saadan Behandling taber Køen i Huld under Melkningen og sælges, naar den ikke længer betaler sig, til Egne, hvor Foderet er billigere, for at fedes eller atter at fodres op til Brug for Meieriholderen. Vi finde saaledes en Tilbøielighed hos Køen til at anvende

*) Se No. 1.

Næringen af sit Foder til Melken, førend den lægger Kjød eller Fedt paa sig; thi ikke alene ere Bestanddelene af dens Føde anvendte i dette Diemed, men efter al Sandsynlighed opløses ogsaa dens opsamlende Forraad af Kjød og Fedt og omdannes til Bestanddele af Melk, Ost eller Smør.

Da jeg er ganske anderledes stillet, idet mit Meieri for en stor Del er beregnet paa Smørproduktion, hvortil mager Melk ikke passer, og da jeg ikke alene fæder mine egne Kjøer, men ogsaa indkøber andre til Fødning, har jeg forfaget at udfinde Foder til mit Melkeskæg, der ikke alene kunde vedligeholde, men ogsaa forbedre dets Huld, og i dette Diemed har jeg taget Hensyn til Melkens Sammensætning. Efter en Analyse af Gaidlen vil en Dags Melkeudbytte af en Ko, 19 Potter (4 gallons), der veier omtrent 36½ Pd., i tør Tilstand udgjøre 4.71 Pd., nemlig:

| | |
|--|----------|
| Rent Ostestof (Casein) | 1.81 Pd. |
| Smør | 1.13 — |
| Sukker | 1.59 — |
| Fosforsur Kalk | 0.08 — |
| Klor, Kalisyre og andre Mineralbestanddele | 0.10 — |
| | 4.71 Pd. |

Det forekom mig at fortsætte min fulde Opmærksomhed at forsyne Dyrene rigeligt med Elementerne baade til deres Ophold og til deres Produkter, da Resultatet ellers maatte blive usikkert og utilfredsstillende. Ved Hjælp af de almindelige Avlsprodukter kunde jeg ikke vente at naa mit Maal. Turnips ere ikke at anbefale for Affmagens Skyld, og jeg søger at undgaa dem til Melkeskæg. Jeg bruger Kaal, Kaalroer og Runkelroer, dog kun med Maade. Af Enghe vilde der udkræves, foruden det nødvendige Kvantum til Koens Ophold, et Tilskud af rigeligt 18 Pd., for at yde Ostestof til et dagligt Melkeudbytte af 19 Potter; 36 Pd. for at levere Ost til Smørret, medens 8 Pd. synes at passe til Forbruget af Fosforsyre. Man kan ikke faa en Ko til at fortære saameget Ho, som den behøver til sit Ophold og til en fuldstændig Udelse af Melk af nævnte Kvalitet. Jeg maatte derfor tage saakaldte kunstige Fodringsmidler til Hjælp og udføge saadanne, der vare rige paa Eggehydrestof, Dlie og Fosforsyre, dog uden at tabe deres relative Pris og Muligheden af deres økonomiske Anvendelse af Sigte.

Jeg antager, at man vil finde de Stoffer, der ere fortrinnsvis rige paa Kvælstofholdige eller andre Grundstoffer, mere værdifulde for særegne end for almindelige Diemed, og at Anvendelsen af Fodringsmidler med særegne Egenskaber for Opnaelsen af specielle Diemed endnu ikke har været viist den Opmærksomhed, den fortjener.

Jeg har undladt at tage Hensyn til de varmegivende Stoffer, Stivelse, Sukker o. s. v. Da de sædvanlige Fodringsmidler indeholde nok heraf, selv hvor Kreaturerne til en vis Grad udsættes for Kulde, har jeg Ret til at gøre Regning paa en ringere Forbrug heraf som Brænd-

sel og følgelig et større Overflud til Anvendelse som Sukker og rimeligvis ogsaa som Fedt, da mine Stalde om Vinteren holde en Temperatur af næsten 12° R.

Jeg gaar nu over til at beskrive de Midler, jeg brugte, for at naa mit Maal. Mit Foder for Mælkeskæg har, efter at have undergaaet forskellige Modificationer, i 2 Aar bestaaet af 4½ Pd. Rapskager og henved 2 Pd. Klid til hver Ko, blandet med den tilstrækkelige Mængde Bonnehalm, Havrehalm og Havreavner, lige meget af hvert Slags, til at forsyne dem 3 Gange daglig med saa meget, de ville æde. Hele Massen udblødes og blandes og gives kvæget, efter at være vel dampet, i varm Tilstand. Kogterren har Lov til at give 1—1½ Pd. Bonnemel pr. Ko efter Omstændighederne, saaledes at de, der give fuld Melk, faa circa 2 Pd., og de andre desto mindre; det gives tørt og blandes med det dampede Foder, efter at dette er fordeelt i Krybberne; naar dette er ædt op, gives grønt Foder, der bestaaer af Kaal fra October—December, Kaalroer til Februar, og Runkelroer til Græstiden. For ikke at berøve Smøret dets fine Smag, indskrænker jeg Grønfooderet til 27—32 Pd. daglig pr. Hoved. Efter hver Giwt Grønfooder faar hver Ko 3½ Pd. Enghe eller 10½ Pd. daglig; de faa Vand 2 Gange daglig saa meget, de ville drikke.

Da nogle af disse ikke ere sædvanlige Fodringsmidler, skal jeg gøre nogle Bemærkninger angaaende deres Egenskaber. Bonnehalm er i uføgt Tilstand tør og ilde smagende; ved Dampningen bliver den blød og grødet, afgiver en behagelig Lugt og meddeleer Lugt og Smag til det øvrige Foder. Til min egen Underretning og Vejledning erholdt jeg en Analyse af Bonnehalm af min egen Avl paa spær og kraftig Jord. Den var afstaaeren tidlig, men gav en fyldig Kjerne. Analysen af Prof. Way viser Procenttallet af:

| | |
|-------------------------------|--------|
| Fugtighed | 14.47 |
| Eggehydrestof | 16.38 |
| Dlie eller Fedtstof | 2.23 |
| Strøstof | 25.84 |
| Stivelse, Gummi etc. | 31.63 |
| Mineralstoffer | 9.45 |
| | 100.00 |

Alf Eggehydrestof, der er fortrinnsvis værdifuld for Mælkeskæg, indeholder den næsten dobbelt saa meget som Enghe. Klid bliver ogsaa mere velsmagende ved at dampfuges og vinder sandsynligvis ogsaa i Fordøelighed; det indeholder omtrent 14 procent Eggehydrestof og er særlig rigt paa Fosforsyre, der udgjør næsten 3 Procent af hele Massen. Rapskagernes Egenskaber ere vel bekendte, Analyserne vise en stor Mængde Eggehydrestof (næsten 30 Procent); de ere rige paa fosforsure Salte og paa Dlie. Denne hører til de ikke-torrende Planterolier, og paa denne Egenskab sætter jeg særlig Pris. Kemien vil stille dette Stof, som hidtil har været forholdsvis forsømt som Fodemiddel, i første Rang for det Diemed, jeg her behandler. Skulde man gjøre Indvendinger mod dets Smag, da kan jeg

forstikke, at jeg ved den ovenfor beskrevne Behandling ganske har overvundet denne Bantstikthed. Jeg kan med Lethed faa mit Kvæg (hvoraf der gaar 60—80 Stykker gennem min Stald aarlig) uden Undtagelse til at æde dette Kvantum. Særlig er Lugten af Oliefagene i mindste Maade kjendelig paa Melken eller Smøret.

I Mai Maaned drives mine Kjoer ud paa en rig Græsgang i Nærheden af Gaarden; mod Aften bringes de i Hus for Natten, hvor de faa et dampet Blandingsfoder og en Smule Hv Mørgen og Aften. I Juni, da Græsset er større, faa de isædelfor Hv aflaaet Græs og desuden 2 Foder dampet Blanding. Denne Behandling fortsættes til Oktober, da de igjen komme fuldstændig paa Stald.

Resultaterne, som jeg skal meddele, ere udslede fra Jagttagelser, der ere gjorte for at sætte mig istand til at forstaa og regulere min egen Fremgangsmaade.

Binding eller Tab i Guld, bestemt ved periodisk Veining af Kvæget.

For nogle Aar tilbage veiede jeg regelmæssig mit Fedekvæg, hvorved jeg nolagtigere, end ellers, blev istand til at bedømme min Fodringsmaade. I Januar 1854 begyndte jeg at veie mit Mellekqvæg; som jeg har paavist, kan man ikke danne sig nogen nolagtig Forestilling om Foderets Indflydelse paa Melkeproduktionen, uden at bestemme dets Indflydelse paa Kjørenes Guld. Jeg har nu i 15 Maaneder næsten uafbrudt foretaget denne Veining engang hver Maaned om Morgenen, førend Kjørene fodredes, saa at jeg med fuld Tillid kan tale om Resultaterne.

Fuldt melkende Kjoer, der give 14—19 Potter daglig, afveie meget lidt, — enkelte tabe, men flere vinde en Smule. En Ko pleier at give dette Kvantum i 6—8 Maaneder, inden den giver under 14 Potter om Dagen, til hvilken Tid den sædvanlig, om ikke bestandig, har vundet i Vægt.

Kjoer, der give under 14 og ned til 6 Potter daglig, vinde, naar de ellers ere sunde, uden Undtagelse i Vægt. De tiltage saaledes, naar de melke i Gjennemsnit 9½ Pot daglig, 6½—7¼ Pd. hver om Ugen.

Kalveførene veie jeg kun i deres første Drægtighedsstid, men de vinde kjendeligt i Guld og folgelig i Værdi. De melkes indtil 4—5 Uger for Kalvingen. 3 Kjoer, der kalvede i Martz 1855 og i Juli 1854 veiede i Gjennemsnit circa 860 Pd., havde til April 1855, tiltaget med et Middeltal 164 Pd., og en Kvie, der kalvede paa samme Tid og veiede første Gang 700 Pd., havde i samme Tidrum vundet 272 Pd.

Disse Jagttagelser strække sig over en Periode af 30—50 Uger; en Ko, der ikke er med Kalv og er bestemt til at fedes, vedbliver at give Melk fra 10—12 Maaneder efter Kalvingen, og er da saa fed, at den i saa Uger bliver færdig til at sælges til Slagteren.

Heraf fremgaar, at mine Bestræbelser for at give mine Mellekjoer et Foder, der kan vedligeholde

og forbedre deres Guld, ere blævne kronede med Held.

Undersøge af Sammensætningen af det sædvanlige Foder, som jeg har beskrevet, Halm, Kjoer og Hv, saa finde vi, at det indeholder de Næringsstoffer, der tjene til Dyrets Opbold, medens der maa forges for Melkeydelsen ved Extrafoder; det Foder af Rapsfager, Klid og Bonnemeel, jeg giver, vil levere Eggehviten til Ostestoffet; det mangler noget i Olie til Smøret, medens det vil levere et Overflud af fosforsur Kalk selv til en rigelig Ydelse af Melk. Tager jeg den Klasse Kjoer, der giver under 14 Potter daglig, og jeg tager med i Beregningen en Tilvært i Kjød af 6—7 Pd. ugentlig, skjønt jeg formindsker Tilværet af Extrafoder ved at give mindre Bonnemeel, vil Fodringen dog være stærkere, end for de fuldt melkende Kjoer; Overfludet af Kvælstof og Fosforsyre eller fosforsur Kalk vil tjene til at berige Gjødningen.

Jeg kan her ikke undlade at henpege paa den Forøgelse, jeg ved denne Fodring vinder i min Jord's Frugtbarhed. Mine rige Græsgange udmagres ikke, men tillige tvertimod viensynlig i Frugtbarhed. En fuldt melkende Ko, der giver 19 Potter daglig af den anførte Kvalitet, behøver foruden Vedligeholdelsesfoderet daglig 5½—7¼ Pd. af Næringsmidler med 30—35 pCt. Protein. En Ko, der i Gjennemsnit giver 9½ Pot daglig og vinder 6—7 Pd. ugentlig i Vægt, behøver 3½—4½ Pd. daglig af proteinrige Fodringsmidler, foruden dens Vedligeholdelsesfoder. Erfaring fra Føding giver 1¼ Pd. daglig eller 12½ Pd. ugentlig, som det, der i Gjennemsnit og for længere Tid kan opnaas. Antage vi ¼ heraf at være Fedt, hvad der ikke er mere end det sandsynlige, ville de ¼ eller henvend 1½ Pd. være Kjød, som i tør Tilstand vil udgjøre ⅓ heraf eller 14½ Lod. Dette svarer blot til 1½—1¼ Pd. proteinrige Fodemidler udover Vedligeholdelsesfoderet.

Hvad angaaer Indflydelsen paa Jordens Frugtbarhed, da ville mine Mellekjoer paa rig Græsning, hvor de give i Gjennemsnit 10½ Pot daglig, beregnet 1 Ko til hver acre (4 Kjoer paa 3 Tønder Land) borttage i 20 Uger 22½ Pd. Kvælstof, der svarer til 27 Pd. Ammoniak. Den samme Mængde Melk vil borttage 6½ Pd. fosforsur Kalk i 20 Uger for hver Ko.

Et Stykke Fedekvæg vil, med den ovenanførte Tilvært borttage ⅓ af det Kvælstof (der svarer til 9 Pd. Ammoniak), som borttages af Melsekoren, medens det, som fuldyorent, vil tilbagegive al den fosforsure Kalk.

Det fortjener at bemærkes, hvad Erfaring bekræfter, at rige Græsgange, der bruges til Føding, fuldstændig vedligeholde deres Frugtbarhed gennem en lang Arrække, medens de, brugte til Mellekjøer, Tid efter anden behøve en Gjødning, for at bevare deres Frugtbarhed. Derfor disse Ansigelser ere rigtige, vise de, at man har været for lidet opmærksom paa at give Mellekjørene kvælstofrige Fodringsmidler og derimod

formeget har lagt Bind paa denne Egenkab hos Foderet til Fedebyg.

Ved at sammenligne Resultatet af mine Melkesjøer paa Sommerfodring, som ovenfor beskrevet, med Resultatet af Vinterfoderet, finder jeg, at Staldfodring rigelig opveier Græsforbrug. Lidet melkende Kjøer, som jeg kjøber til Fedebyg af Naboer, der bruge sædvanligt Foder, som Turnips med Halm eller Hø, give, naar de komme under min Behandling, paa 1 eller 2 Uger $2\frac{1}{2}$ Pot mere om Dagen, end da de kom, og det af en meget rigere Kvalitet. (Fortsettes.)

Indlandet.

Christiania. Under 31te December 1859 har det ianledning af Hds. kgl. Høiheid Prindsesse Sophies lykkelige gjenvundne Helbred, og da Hds. kgl. Høiheid som Følge deraf er den 28de j. M. bleven i Kirken indledet, behaget Hs. Majestæt at befale: At en Takfjælsesbøn, der bliver af Kirkedepartementets Chef at forfatte, skal, paa første Søndag, da Gudsstjeneste afholdes efter denne Befalings Modtagelse, oplæses i samtlige Kirker, hvorefter en ligeledes af Kirkedepartementets Chef valgt Salme affynges.

Fra Fæstningen gives Salut under denne Salmes Affyngelse i vedkommende Hovedkirke.

Ved at meddele Ovennævnte skulde Departementet hoslagt lade følge 2 Exemplarer af ovennævnte Takfjælsesbøn og til Affyngelse overensstemmende med Resolutionen bestemte Salme: „O store Gud! vi love Dig.“

I Henhold til ovenstaaende Resolution er affattet følgende Takfjælsesbøn:

Varmhjertige Gud, himmelske Fader! Modtag i Naade vor Lov og Pris for den Miskundhed, hvormed Du veifigner os. Vi takke Dig, at Du af Din faderlige Godhed har gengivet Prinds Døears Gemalinde, Prindsesse Sophie, den fulde Helbred! Devar Du fremdeles naadigen den elskede Fyrstinde og den unge Fyrsteføn til Held for vort Land, til Glæde for Kongehuset! Hold Din beskyttende Haand over Kongen og den hele kongelige Slægt! Hør vor Bøn for Jesu Christi Skyld, Amen!

— Storthinget behandlede i Møde den 9de ds. blandt Andet Veikommittens Indstilling om Tilskud til privat Dampskibsart. Bevillingen til de nordbergenske Skibe (12,000 Spd. aarlig og desuden 6,000 Spd. engang for Alle af de paa forrige Storthing bevilgede 16,000 Spd.), skede enstemmig og uden Debat. Dette var derimod ikke Tilfældet med Bevillingen til de sydbergenske Fjorde. Kommittéen havde her ligesom Regjeringens foreslaaet 6,400 Spd., der netop udgjorde $\frac{2}{5}$ af de 16,000 Spd., som i dette Niemed paa forrige Thing vare bevilgede, i hvilket Forhold søndre Bergenshus skulde nyde godt af Bevillingen. Men Summen var i forrige Budgettermin ikke benyttet. Heraf sluttede Riisnæs, at Summen var for liden til at bringe Sagen i Gang, og foreslog efter Opfordring fra Beseth og Statsraad Etang Summen for-

høiet til 8,000 Spd.; men efter alternativt Votering mellem Riisnæs's Forslag og Indstillingen, bifaldtes denne mod 40 St. Til Dampskibet „Nordmørø“ bevilgedes 2,000 Spd., til „Ryfsylke“ 3,000 Spd. aarlig (mod 91 St.) Bevillingen til Linien imellem Throndhjem og Jnderred (800 Spd.) og til „Dalegudbrand“ (1,300 Spd.) voteredes enstemmig.

— Den 11te ds. fortsatte Storthinget Behandlingen af Veikommittens Indstilling om Telegrafvæsenet. Følgende Beslutninger fattedes: 1) (Enst.) Til Anlæg og Drift af en Telegraflinie mellem Kinn, Battaln og Floram eller Tansen i nordre Bergenshus Amt 10,000 Spd., hvorimod det kgl. Forslag om Bevilgelse af Midler til en Linie mellem Kinn og Bergen forkastedes. Sagen valte betydelige Debatter, idet Natvig optog den kongelige Proposition lydende paa 61,369 Spd. Tands fremsatte Forslag om Sagens Udsættelse, indtil man var mere paa det Rene med Udgiftsbudgettet. Dette Forslag forkastedes med 78 mod 27 St., hvorpaa Indstillingsposten ved alternativt Votering med Natvigs Forslag bifaldtes med 82 mod 23 St. 2) (Enst.) Til Omkostninger ved Anlæg og Drift af en Telegraflinie fra Brettenæs til Sorvaagen i Fosoten bevilges 43,342 Spd. 30 j. 3) Til Udvidelse af Kobbervigs Stations Virksomhed bevilges 490 Spd. 4) Til en Feldtstation i det søndre Baarsfidsfiskeri-Distrikt bevilges 725 Spd. 5) Det af 31 Repræsentanter fremsatte Forslag om Bevilgelse af de fornødne Midler (204,350 Spd. for Budgetterminen) til Anlæg af en Telegraflinie til Tromsø, bifaldtes efter nogen Debat mod 22 St.

— I Møde i Ddelstthinget den 7de Januar, bifaldtes mod 4 St. en Indstilling fra Justitskommittéen No. 1, om Ikketilfald af Repræsentanterne Prantes, Rosendahl's og Daniellens Forslag til følgende Forandringer i Formandskabsloven for Kjøbstæderne. § 1. Repræsentanterne besørge Kommunens Regnskab reviderede ved 2 af dem udnævnte Mænd samt deciderede ved en af deres egen Midte udnævnt Decisionskommitter, hvis Antal de selv bestemme, dog ei mindre end 3. § 2. De herfra afvigelde Bestemmelser i § 17 af Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 fattes herved ud af Kraft.

Lagthinget behandlede den 12te Ddelstthingets Beslutning ianledning Lagthingets Anmærkning ved Ddelstthingets Lovbeslutninger om Tillæg til Formandskabsloven paa Landet. Enstemmig bifaldi.

— Fra Skudesnæs meldes den 6te ds., at der fremdeles ikke er nogen Udgifter til Fiske, med Undtagelse af at endel Hval og Fugl var seet fra Udstre, hvor noget Middels-See fiske. Kun ubetydelig Almue var endnu samlet.

Paa Horten foresøgte Nytaarsaften Fjds-paasættelse hos Handelsmand Christensen, der tillige driver Skrædderprofessionen. I Mandens Fravær havde en Ugjerningsmand fundet Leilighed til at komme ind paa Skrædderværkstedet, hvor Tingen var tilstede. Her satte han sig i Besiddelse af endel Baistyller, Klædeaffald og nogle Lagener, hvormed han begav sig hen til et Rum i Udbudsbygningen, hvor der laa en Trantonde. For Vinduerne havde han ophængt Lagenerne rimeligvis for desbedre at

kunne udføre sin forbryderiske Handling. Ilden var derefter antændt, og Trantonden truedes stærkt; men heldigvis blev Ilden opdaget og slukket, førend den havde forarsaget nogen Brandalarm.

Udlandet.

Sverige. Den Dalmanste Motion er falden i Bondestanden, hvorimod Sagen har faaet samme Udfald i Præstestanden som paa Ridderhuset. I Borgerstanden har Motionen endnu ikke været under Behandling.

Tyskland. Fra Berlin meldes som paalideligt, at den af Preussen, ved Skrivelse af 14de f. M., indbudte Konference mellem Nordtysklands Søstater, hvilken har til Formaal at raadslaa om Rystbefæstningen, skal aabnes den 9de Januar.

England. Times udtaler sig derhen, at det engelske Folk vilde misbillige enhver Traktat, som forpligtede England til fælles Virksomhed med Frankrig under Reguleringen af de italienske Anliggender.

— Morning Post for 7de Januar erklærer Kongressens Sammentrædelse for usandsynlig. Omendskjønt Frankrig ei har foreslaaet nogen Overenskomst, og der sølgelig heller ingen Overenskomst eksisterer, saa understøtter dog England Italienerne ved sin moralske Indflydelse og foreslaar som Løsning af det italienske Spørgsmaal, at der hverken maa finde nogen fransk eller østerrigsk Intervention Sted, men at det skal overlades til Italienerne at konstituere sig selvstændig.

— Ifølge Morning Post underhandler Frankrig og England om en fordelagtig Handelstraktat. — England vil garantere Kirkestaten Romagnaen, men tage Ordet for en Forening med Mellemitalien. — Kongeriget Mellemitalien maa ikke faa nogen Hæfker, der er beslagtet med nogen af Stormagterne.

Frankrig. „Monitøren“ melder den 5te ds., at Keiseren har bevilget Grev Walewicks Afledsønsøgn, og at Hr. v. Thoubenel, den nuværende Gefandt hos Porten, er bleven udnævnt til Minister for de udenlandske Anliggender. Indtil denne Indtræffer, vil Hr. Baroche midlertidig overtage Ledelsen af Udenrigsministeriet.

— Constitutionel beklager sig over en mod Frankrig stilet fiendtlig Artikel i Giornale di Roma. Frankrig er bedrøvet derover, men det søler sig ikke saaret. Fremfor Alt vil det paa ingen Maade gjøre de Troendes fælles Fader (Paven) ansvarlig derfor.

— Journal des Debats erklærer Kongressen for overflødig paa samme Tid som den udtaler sig om Umuligheden for at gjenoprette Pavenmagten i Legationerne.

— Monitøren siger, at Pavens Tale paa Nyltårsdag ikke vilde være bleven holdt, hvis han allerede da havde erholdt Keiserens Brev. Keiserens Brev erklærer Paven rent ud Vanskelighederne ved hans Stilling. Keiseren kunde ikke bryde med den italienske Nationalbevægelse. Kongressen var nærforhaanden. De sammentrædende Magter vilde anerkende Pavens Rettigheder til Legationerne, men

nægte enhver Intervention. En DeklARATION var ugjørlig; Paven maatte fraspige sig de revolterede Propindfer og fordrø Garantier for en sikker Besiddelse af det Øvrige. Han, Keiseren, kunde ikke gjøre nogen Forandring i sin Handlemaade, hvad saa end Paven beslattede sig til.

Spanien. Fra Madrid telegraferes den 2den Januar, at tre Skibe under engelsk Flag med Krigs-kontrabande ombord ere blevne bragte fra Ceuta til Algestrød. De spanske Tropper grebe igaar Offensiven paa hin Side Sierra ved Bultones. De af Muley Abbas kommanderede Marokkaner lede, trods livlig Modstand et fuldstændigt Nederlag. Man ventede paa en ny Seier idag og agtede snart at drage ind i Tetuan.

— Ifølge Times's Korrespondent i den spanske Leir skal Hæren under Fremrykningen til Tetuan ledsages af 22 Dampskibe med Levnetsmidler foruden Krigsstikene. Om en Fremrykning til det Indre af Landet forbi Tetuan kan der ikke være Tale paa denne Aarstid.

— Fra Madrid telegraferes, at Flaaden har havt betydelig Del i det heldige Udfald af den sidste Træfning, idet dens Skyts anrettede stor Odelæggelse blandt de fiendtlige Masker. Maureerne synes at have trukket sig tilbage i ærbødig Afstand; thi den 2den Januar trængte fire Eskadroner halvanden Mil ind i Landet uden at støde paa nogen Modstand.

Fra Bombay skrives den 15de December, at 2000 Rebeller med deres Anførere ere tagne tilfange.

Paa Undertegnedes Forlag er udkommen:

Kortfattet Beskrivelse over Fyre og Dagmarer paa den norske Kyst. Udgivet af Direktøren for Fyr- og Mærkevæsenet efter den Kongelige Norske Regjerings Marine-Departements Befaling. Pris i stift Bind: 16 Skill. W. C. Fabritius.

Landeiendom tilsalgs.

Gaarden Matr.-No. 69, L.-No. 98 a. Hersæter i Trøgstad af Skuld 7 Daler 2 Ort 21 f. er tilsalgs. Eiendommen, der er beliggende ved en smuk Indsø, har et opdyrket Areal af omtrent 678 Maal og tilstrækkelig Skov og Haven. Der er Udgang til med ringe Bekostning at opdyrke en meget betydelig Strækning. Eiendommen er ualmindelig letbrugt og har en fortrinlig Jordbund. Salget er overdraget Dverretsfagfører Mischelet.

En mindre Eiendom ved Søren tilsalgs.

En vakker Eiendom paa en D, beliggende omtrent 2 Mile fra Christiania i Dampfartslinien ganske nær Afferlandet, med gode Bygninger, Skov til Husbrug, godt Vand, er paa blillige Billaar tilsalgs. Den anbefaler sig ved sin smukke og sunde Beliggenhed i Kredsen af fortrinlige Fiskepladse og søder nu 2 Aker, men kan ved Dyrkning bringes til at søde flere. Salget er overdraget Dverretsfagfører Norbeck, Nilsstrædet No. 2.

Landeieendomme tilsalgs.

Mine i østre Akker i Nærheden af Christiania smukt beliggende Landeieendomme Valle og Gulds-
haug, der udgjøre 300 Maal veldyrket Jord, agter
jeg underhaanden at sælge i Parceller eller under
Et. Husene, der ere store og rummelige, bestaa af
en toetages Hovedbygning og nyopbyggede Udhuise,
hvoriblandt et med Dampindretning forsynet Kjøk.
Derfor Eiendommene sælges under Et, kan ogsaa
en Besætning paa 32 Fælcraurer tilligemed Heste
og Redskaber følge med i Handelen.

Valle i østre Akker, den 12te Januar 1860.

J. Dmberg.

En Eiendom paa cirka 400 Maal med Huse
for en konditioneret Familie og beliggende $\frac{5}{8}$ Mil
fra Byen Christiania, er billig tilsalgs, naar Handel
kan ske strax. Den største Del af Kjøbsummen kan
blive staaende i Eiendommen. Jac. Nandrup.

Al den for sin smukke Beliggenhed bekendte
Eiendom Gressen er større og mindre Byggetomter
tilsalgs ved Jac. Nandrup.

Omtrent 8,000 \square Al. Jord her i Byen, som
har været benyttet af Gartner, med paastaende
Drivhus og en ligeledes for en Gartner passende
Løkke paa cirka 50 Maal og gode Huse sælges ved
Jac. Nandrup.

En Eiendom paa 350 Maal, beliggende i
Nærheden af Gjerdsrud Kjørn, med udmærkede ny-
lig byggede Huse og Skov, som afgiver Noget til-
sals, sælges ved Jac. Nandrup.

En større Skoveiendom, hvoraf kan udvirktes
flere Tusinde Dyster Kommer, sælges, naar Handel
kan ske strax, meget billig. Saugbrug tilligger og
er Driften let. Jac. Nandrup.

En liden smuk Eiendom i Skedsmo paa 3
Skylddaler, med velindrettede saa godtsom nye Huse,
beliggende $\frac{1}{4}$ Mil fra Christiania, sælges billig
ved Jac. Nandrup.

En Eiendom paa cirka 350 Maal, beliggende
ved Strømsveien i Nærheden af den nye Kirke for
østre Akker, sælges overordentlig billig ved
Jac. Nandrup.

En mindre Eiendom paa cirka 160 Maal og
en Do. paa 300 Maal, begge beliggende cirka $\frac{1}{2}$
Mil fra Christiania, sælges paa billige Konditioner
ved Jac. Nandrup.

En Løkke paa omtrent 60 Maal, beliggende
ved Dslo, med velindrettede i 1858 byggede Huse,
sælges billig ved Jac. Nandrup.

En mindre Eiendom, beliggende ved Bormens
østre Bred, $\frac{1}{4}$ Mil fra Eidsvold Jernbanestation,
med gode Huse, sælges ved Jac. Nandrup.

En større Eiendom, beliggende lige ved Søen,
i en Afstand af 5 Mile fra Christiania, med stor
Skov, som afgiver ikke Ubetydeligt til Salg, er
billig tilsalgs. Skyld ca. 10 Skylddaler.

Jac. Nandrup.

En Byeieendom paa cirka 100 Maal, med
udmærkede, vel indrettede Huse, assurerede for
henved 10,000 Spd., er billig tilsalgs. Eiendom-
men har en aldeles fortrinlig og meget produktiv
Jordbund, en smuk Beliggenhed og en betydelig
Frugt- og Urtehaug. Ligeledes tilligger Sand-
tag, som aarligen giver en betydelig kontant Ind-
tægt. Eiendommen kan ved Udnyttning til Bygge-
tomter udbringes til langt mere, end hvad der nu
forlanges for den. Man henvende sig til

Jac. Nandrup.

Byggetomter ved Munkedamsveien, ved St-
den af Turnbygningen, i Pipervigen, Møllergaden,
Rosenfrankgaden, ved Dslo, sælges paa gode Kon-
ditioner ved Jac. Nandrup.

Et Hus paa Sindsenbakkens med 4 Bærelser
og Kjøkkener og fornødne udbvendige Rum sælges,
naar Handel kan ske strax, for den billige Pris
600 Spd. Til Huset hører cirka 2 Maal Jord.
Jac. Nandrup.

Norsk Fiske-Guano.

Et større Parti af norsk Fiske-Guano, der er
hidkommen fra Lofoten, Hayes til Udsalg. Prisen
er $2\frac{1}{2}$ Spd. pr. Centner i Sække paa $2\frac{1}{2}$ Cent-
ner. Emballagerne 20 β extra. Man henvende
sig til F. H. Frølich's Kontor, Kongens Gade No. 14.

Christiania Kornpriser.

Indenlandsk

Hvede, $3\frac{1}{2}$ a 5 Spd. Intet solgt.

Rug, 16 β a 17 β .

Byg, 12 β 12 β a $3\frac{1}{2}$ Spd.

Have 8 β a 9 β 12 β .

Udenlandsk

Rug østersøst 4 Spd. a 4 Spd. 12 β .

Rug dansk 18 β a 18 β 12 β .

Byg 2rabit 17 β 18 β . a 18 β .

Erter $4\frac{1}{2}$ Spd.

Hvede $5\frac{1}{2}$ Spd. a 6 Spd.

Christiania Fiskepriser.

Sild, Kjøbd. 6 a $6\frac{1}{2}$ Spd. pr. Ld.

Sild, stor Mld. $5\frac{1}{2}$ Spd. pr. Ld.

Sild, smaa do. 5 Spd. pr. Ld.

Sild, stor Christ. $3\frac{1}{2}$ a 4 Spd. pr. Ld.

Sild, smaa do. 12 a 13 β pr. Ld.

Storfet 1 Spd. a 1 Spd. 12 β pr. Bog.

Middelfet 3 β 12 β a 4 β pr. Bog.

Smaaafet 3 β pr. Bog.

Rødfiler 8 β pr. Bog.

Følgeslad til Skilling-Magazinet.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.